

**Document de posicionament de la Comissió
de Seguiment de la Reforma de la PAC**

Barcelona, 5 de març de 2012

Índex

Introducció

I. Ajuts directes

1. Regionalització
2. Agricultor actiu
3. Nou model de pagaments directes
 - 3.1 Pagament base
 - 3.2 Pagament verd o *greening*
 - 3.3 ajuts acoblats a la producció
 - 3.4 Pagament a joves agricultors
 - 3.5 Pagament a zones amb limitacions específiques
4. Règim per petits agricultors
5. Modulació
6. Convergència
7. Sector vitivinícola: Modificació del R(CE) 1234/2007

II. Desenvolupament rural

1. Proposta de Reglament de disposicions comunes dels fons estructurals (FEDER, FSE, FC, FEADER i FEMP)
 - 1.1 Regulació conjunta de les disposicions comuns d'aplicació pels 5 fons
 - 1.2. Contracte d'Associació
 - 1.3 Condicions *ex ante* i condicionalitat macroeconòmica
 - 1.4 Fons de reserva del 5%
 - 1.5 Reserva de fons de creixement i competitivitat
 - 1.6 Manteniment de l'existència de PDR propis de les Comunitats Autònomes
 - 1.7 Estratègies de desenvolupament local
2. Proposta de Reglament específic del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER)
 - 2.1 Manteniment de l'existència de Programes de Desenvolupament Rural propis de les Comunitats Autònomes
 - 2.2. Subprogrames dintre dels PDR
 - 2.3 Xarxa Europea per a la Innovació (EIP)
 - 2.4 Contribució dels fons
 - 2.5 Condicions *ex ante* per a rebre el finançament FEADER
 - 2.6 Mesures i actuacions subvencionables per FEADER
 - 2.6.1 Mesures de suport als programes de qualitat per a productes agraris i agroalimentaris
 - 2.6.2 Mesures agroambientals i d'indemnitzacions compensatòries
 - 2.6.3 Mesura de foment de la ramaderia ecològica
 - 2.6.4 Mesura de gestió de risc, assegurances, fons mutuels i eines d'estabilització de les rendes
 - 2.6.5 Mesura de suport al regadiu
 - 2.6.6. Mesura d'inversions en actius físics

- 2.6.7 Mesura de creació d'agrupacions de productors
- 2.6.8 Mesura de suport al cessament anticipat
- 2.6.9 Mesura d'activitats de cooperació del *Leader*
- 2.6.10 Mesures dirigides a les inversions en el desenvolupament de zones forestals i millora de la viabilitat dels boscos.

III. Mesures de mercat

1. Equilibri de la cadena alimentària. Prevalença de la PAC, en relació a la normativa comunitària de la competència
2. Concentració i organització agroalimentària
3. Reciprocitat. Intensificar les actuacions d'inspecció i control en frontera
4. Mesures de gestió de crisis
5. Xarxes de seguretat
6. Fons Europeu d'Adaptació a la Globalització
7. Normes i circuits curts de comercialització
8. Desaparició del règim de quotes lleteres
9. Manteniment dels drets de plantació de vinya

IV. Fons de finançament i Reglament de Finançament, Gestió i Seguiment de la PAC

1. Fons de finançament
2. Reglament de finançament, gestió i seguiment de la PAC
 - 2.1 Organismes Pagadors i altres organismes
 - 2.2 Gestió dels Fons
 - 2.3 Sistemes de control i penalitzacions
 - 2.4 Condicionalitat
3. Sistema d'Assessorament Agrari

Annex I. Mesures FEADER

Introducció

La reforma de la PAC que avui es valora és, en gran mesura, la conseqüència d'un procés que ja es va iniciar l'any 2003 amb els treballs preparatoris de la Ronda de Doha que van suposar la introducció de la desconexió dels ajuts i van iniciar la definició de les seves línies principals amb l'exposició de les línies financeres pel període 2007-2013 on ja s'anunciava una "refundació" de la PAC amb un marcat biaix pressupostari.

Sobre la base de la "revisió mèdica" però en unes condicions socioeconòmiques molt diferents, la Comissió Europea (CE) presenta una bateria de propostes de reglaments que articulen una nova PAC, i que basa els pagaments directes en un nou model de taxa plana i ajudes per trams, de lògica difícilment compartible i que, amb molta probabilitat, tindrà un impacte negatiu especialment fort per a l'agricultura i la ramaderia mediterrània en general i catalana en particular.

El nou model proposat per la CE no s'adequa al nostre model productiu, caracteritzat per la gran diversitat i riquesa de les produccions, afavoreix els desequilibris, especialment entre agricultures mediterrànies i continentals i condiciona la viabilitat de moltes explotacions agràries, singularment en el sector ramader, i en particular el d'aquelles explotacions que, malgrat haver percebut ajudes fins ara, amb molt poca base territorial i orientació intensiva, es poden veure abocades a desaparèixer.

Aquesta proposta que realitza la CE pel període 2014-2020, no es correspon amb la PAC que es voldria, ni des del Govern de Catalunya, ni des de cap de les institucions i entitats que han participat en el procés de debat i consens d'aquest posicionament, i torna a deixar passar l'oportunitat de reequilibrar les polítiques agrícoles i ramaderes, discriminant de retruc alguns territoris que venen arrossegant amb les successives reformes aquest desequilibri.

L'oportunitat davant d'aquesta nova PAC hauria de ser utilitzada per a reforçar el paper econòmic dels agricultors i les seves cooperatives i organitzacions. Per fer de l'agricultura europea un sector dinàmic, innovador i més rendible, considerant que la rendibilitat es la única via per garantir el manteniment del teixit productiu agrari i, amb ell, garantir també el manteniment dels ecosistemes d'una forma econòmicament suportable.

L'agricultura europea hauria de ser un sector que mantingui els seus alts estàndards, sense que les exigències demanades als productors europeus suposin un desavantatge per competir en igualtat de condicions als mercats interior i exteriors. Cal treballar per tal que no s'incloguin més obligacions als nostres productes quan els de països thirds no les han de complir ja que suposa una competència deslleial al mercat.

Malauradament, entenem que, amb les propostes presentades, la Comissió no ha sabut aprofitar aquesta oportunitat.

En matèria de desenvolupament rural, aquesta proposta s'engloba dins el marc normatiu general de les polítiques estructurals. Aquest nou marc, incorpora grans beneficis alhora

d'assegurar la coherència entre els instruments i afavorir les sinèrgies i els seus efectes, però per contra dificulta i introdueix nous requeriments en la seva programació.

El document que es presenta a continuació introdueix millores en el model de la CE (CE) per a que no quedin discriminats els països mediterranis, i que es puguin configurar d'una forma més adequada el foment de la vertebració de l'oferta productiva, les eines de mercat i de crisis, així com les del desenvolupament rural per tal d'assegurar-ne una programació regional.

Per altra banda, la proposta de la CE dota insuficientment el límit màxim de ajuts de l'Estat Espanyol, dons proposa que tota la SAU sigui admissible en el nou sistema d'ajuts, el que suposa un increment molt significatiu de noves superfícies que no han generat, fins ara, drets d'ajut; posant en risc l'acompliment dels objectius agraris del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, respecte a l'Estat Espanyol.

Reconeixem que l'escenari econòmic en que es va començar a dissenyar la nova PAC ha canviat. Es per això que les propostes presentades per la Comissió haurien d'adaptar-se a aquesta nova situació i tendir a garantir la supervivència dels sectors agro-ramaders i la viabilitat de les explotacions agràries com la única eina viable pel manteniment del territori i els ecosistemes, a més com la principal font de subministrament d'aliments sans i segurs. Es, per això, imprescindible aconseguir una eina d'estabilització de rendes i l'establiment de mecanismes de mercat enfront de les crisis de preus amb dotació suficient.

Els arguments i propostes que conté aquest document consensuat entre tots els sectors agraris amb l'administració catalana pretén ser, a més d'un vehicle per transmetre les nostres demandes a les institucions europees, un punt de partida per aconseguir sinèrgies amb altres comunitats de l'estat i el propi govern central amb l'objectiu de presentar davant la Comissió i el Parlament una contraproposta seriosa, viable i àmpliament consensuada a nivell estatal. Es pretén també que sigui un document de reflexió, amb la vista posada en l'horitzó 2020. Una estratègia pensada per orientar, amb temps suficient, les línies en les que s'hauria de fonamentar la PAC en el futur.

I. Ajuts directes

La proposta de Reglament de la Comissió en aquesta matèria estableix un nou sistema de pagaments directes destinats a **agricultors actius** i basat en un model de capes, amb un pagament base (pagament directe dissociat d'acord amb l'assignació d'uns drets de pagament a superfícies agrícoles), i uns pagaments complementaris per diferents conceptes (pagament verd, pagament a zones amb limitacions específiques, pagament a joves agricultors). També preveu un règim al qual de manera voluntària es puguin acollir els petits agricultors de manera que es generaria un pagament únic amb unes condicions determinades.

- **Pagament base:** s'hi destinaran la resta dels recursos resultants de les decisions preses en altres capes i com a mínim el 40% del sobre nacional o regional.
- **Capa verda:** 30% del sobre nacional o regional.
- **Ajuts a zones amb limitacions específiques:** fins a 5%.
- **Ajuts a joves agricultors:** 2%.
- **Règim dels petits agricultors**

Per altra banda, preveu **ajuts acoblats** basats en superfícies i rendiments fixos o en un número de caps de bestiar, destinat a sectors específics.

També s'estableix un límit màxim de pagaments directes per explotació, que és de 300.000 euros, i s'incrementen els imports a partir dels quals s'implementa la modulació

Pel que fa a la dotació pressupostària o "sobre nacional" per ajuts directes, comparant les dades previstes al Reglament (CE) 73/2009 (*Health Check*) amb la proposta actual, a Espanya la variació és relativament menor, passant de 5.010,30 milions d'euros al 2012 a 4.988,38 milions d'euros al 2019.

Cal indicar també que s'estudiarà l'aplicació de l'article 14.2 de la proposta de Reglament d'ajuts directes que permet la flexibilitat del segon al primer pilar.

1. Regionalització

La proposta de Reglament comunitari permet aplicar el règim de pagament bàsic a nivell regional definint les regions en base a criteris productius o institucionals. La regionalització comporta l'assignació de la part del "sobre nacional" que correspongui i l'establiment d'un valor unitari uniforme a cadascuna de les regions definides al 2019 ("tarifa plana" per regió definida).

En el cas de regionalitzar, la proposta de Reglament preveu que els Estats membres divideixin el sostre estatal entre les regions amb criteris objectius i no discriminatoris i,

com hem dit, es pot basar en la pròpia estructura institucional o administrativa o tenir en compte el potencial agrícola regional. Catalunya reuneix ambdues característiques de manera que pot assumir un rol regional d'aplicació de la política agrària comuna.

Els arguments per demanar aquesta regionalització són els següents:

- ✓ La proposta de Reglament de pagaments directes permet la regionalització administrativa del sobre nacional i dona capacitat de decisió en determinats aspectes als Estats membres o regions.
- ✓ Catalunya té competències exclusives en matèria agrària i, per tant, pot assumir la regionalització institucional o administrativa que preveu la proposta de reglament.
- ✓ La regionalització ens permet aplicar el programa de pagament bàsic a nivell de les regions i prendre determinades decisions sobre el sistema de capes, adaptant el sistema d'ajuts directes a les necessitats i particularitats del nostre sector agrari. Probablement també es podrà decidir sobre la part acoblada a la producció destinada als sectors menys afavorits per la distribució de la prima base.
- ✓ Des d'un punt de vista productiu, Catalunya té unes característiques que configuren un model productiu que el fan significativament diferent al d'altres regions. La diversitat de produccions de l'agricultura catalana fa que tinguem molta varietat de produccions, però que no destaquem substancialment respecte a altres CCAA (excepte produccions ramaderes de tipus intensiu). Això fa que les decisions que es puguin prendre per part de l'Estat membre o regió, si finalment es prenen des de l'Estat membre, puguin perjudicar. Cal recordar que experiències anteriors han resultat perjudicials als interessos del sector agrari català (en particular, amb la "revisió mèdica").
- ✓ Tenint en compte que els Organismes Pagadors de les CCAA tenen corresponsabilitat financera i en cas de gestió incorrecta l'OP s'ha de fer càrrec de pagar la sanció, també haurien de tenir el marge de capacitat de decisió que permetin els reglaments comunitaris, i no s'hagin de limitar a ser únicament gestors.
- ✓ Per a l'assignació del sobre regional s'hauria de prendre com a referència el muntant total que s'està percebent actualment d'ajuts directes (pagament únic més els altres ajuts directes).

L'opinió general dels membres del Grup de treball de pagaments directes és favorable a tenir la possibilitat de realitzar una regionalització institucional, sempre i quan es pugui fer una regionalització productiva dintre de Catalunya, que eviti l'establiment d'una "tarifa plana". Però la redacció actual de la proposta de Reglament comunitari, concretament en el seu article 20.1, indueix a diferents interpretacions. Per això s'ha de demanar la modificació d'aquest article per tal que deixi clara la possibilitat de fer una doble regionalització.

Es demana avaluar econòmicament el impacte d'una possible regionalització productiva a nivell estatal, a fi de tenir un possible escenari i una possible proposta per si no s'accepta la doble regionalització.

Conclusions:

1.- Catalunya es mostra a favor de tenir la possibilitat de realitzar una regionalització institucional, sempre i quan es pugui aplicar posteriorment una regionalització productiva dintre de Catalunya, que eviti l'establiment d'una "tarifa plana". Aquesta possibilitat passa per la modificació del redactat de l'article 20.1 de la proposta de Reglament de pagaments directes, de forma que deixi clara la possibilitat d'una doble regionalització.

2.- L'opció de fer una regionalització institucional ha d'estar basada en un estudi previ dels seus resultats i en el manteniment d'un sobre regional que garanteixi, com a mínim, el muntant total que s'està percebent actualment d'ajuts directes.

2. Agricultor actiu

Els pagaments directes estaran destinats a agricultors actius. Es considera **agricultor actiu** quan l'import anual de pagaments directes és superior al 5% del total dels seus ingressos totals obtinguts d'activitats no agrícoles en l'exercici fiscal més recent. Els beneficiaris de menys de 5.000 euros i els que s'acullin al règim de petit agricultor es consideraran directament agricultors actius.

El fet de limitar la percepció dels pagaments directes als agricultors actius és una manera de fer més comprensible a la ciutadania la finalitat d'aquests ajuts, establint una relació directa amb els seus objectius: estabilitzar la renda dels agricultors i el seu manteniment en el territori, però també assegurar la producció d'aliments.

Respecte a aquest nou requeriment, cal tenir en compte el següent:

- Per ser considerats agricultors actius han d'haver rebut ajuts directes en l'exercici fiscal més recent. En el cas dels nous sectors (fruita, horta i vinya) entenem que s'aplicarà alguna excepció el 2014, per poder activar els drets de pagament base.

- Complica la gestió dels ajuts directes, ja que caldrà fer la comprovació a través de les declaracions de renda o declaració d'impost de societat, i pot comportar denegació d'ajuts per aquest motiu. En els casos de NIF entitats jurídiques que no fan declaració de renda o declaració d'impost de societats (per exemple, entitats vinculades a l'administració o entitats eclesiàstiques), pot dificultar enormement el còmput dels ingressos no agraris i pot fer pràcticament inviable aquesta comprovació.

Conclusions:

1.- Cal un increment del percentatge proposat per la Comissió Europea, ja que aquest (l'import percebut anualment en concepte de pagaments directes ha de ser superior al 5 % d'ingressos totals per activitats no agrícoles) és clarament insuficient.

2.- Cal revisar a la baixa el topall mínim de 5.000 euros per a ser considerat agricultor actiu.

3.- Cal tenir en compte que no haurien de quedar exclosos de la definició d'agricultor actiu els sectors socials provinents del sector agrari.

4.- Cal que les empreses associades o vinculades es considerin com una única empresa, d'igual manera que s'aplica al Programa de Desenvolupament Rural.

3. Nou model de pagaments directes

3.1 Pagament base

Al 2014 desapareixen els drets històrics (pagament únic) i s'assignaran nous drets de pagament base en funció de la superfície agrícola admissible declarada aquest any. El fet que la superfície a considerar sigui la declarada al 2014 ja està provocant una gran especulació, per la qual cosa es proposa que s'avalui la proposta de modificació d'aquesta mesura, en el sentit de que la superfície a considerar sigui la declarada en una campanya concreta.

Per calcular el valor del dret es tindrà en compte com a mínim el **40 % del sobre nacional**, en el cas de que l'estat decideixi la convergència progressiva. Sinó, es tractaria d'una forquilla de fins al 68%, d'acord amb les decisions de l'Estat respecte les diferents capes.

Els nous drets s'assignaran a aquells agricultors que tenien drets a la campanya 2011 i a aquells que al 2011 tenien exclusivament superfícies de vinya, fruita i hortalisses i què, en els dos casos, compleixin la definició d'agricultor actiu ¹.

El fet de que únicament es puguin assignar nous drets a aquells productors que tenien drets a la campanya 2011 (excepte pels nous sectors: vinya, fruita i hortalisses), fa que en alguns casos no es podran acollir al nou sistema de pagament base: ramaderia equina, productors de sectors desconnectats al 2012 que no tenien cap dret de pagament únic, etc. És necessari, doncs, contemplar algunes excepcionalitats per salvaguardar aquestes situacions.

En cas d'aplicar la convergència, fins al 2019 conviuran els dos sistemes (referència històrica dels drets de pagament únic i nous drets assignats en base a la superfície admissible), de tal manera que el canvi serà transitori fins arribar al 2019 en que el 100% dels pagaments es faran en base als nous drets de pagament base.

El 2019, tots els drets de pagament base tindran un valor uniforme en un Estat membre o regió (tarifa plana). Això produirà forts impactes sectorials, amb redistribució de fons entre sectors i entre explotacions. S'assignaran drets a superfícies que fins ara no rebien ajut o en rebien molt poc (fruites, hortalisses i vinya).

En relació a la "tarifa plana", el posicionament general és en contra del seu establiment, sigui a nivell estatal o de Catalunya. Caldria promoure una modificació en la proposta de Reglament comunitari en el sentit de que en aquells Estats membres amb elevada diversificació productiva no es puguin aplicar la tarifa plana.

Aquest sistema no contempla les explotacions ramaderes sense base territorial o amb poques hectàrees admissibles dels sectors boví i oví-cabrum, que amb l'actual PAC si que estan contemplades i es beneficien dels ajuts directes, i que en la nova PAC podrien quedar excloses del nou sistema o veure's afectades de forma important. Pel que fa als drets de vaques alletants, també desapareixen.

Segons l'avaluació feta pel Departament, tenint en compte els pagaments realitzats el 2010 i la seva assignació a superfície admissible, hi ha sectors que poden resultar perjudicats (arròs, boví, oví-cabrum i olivera) i altres resultaran beneficiats (fruita dolça, horta i vinya).

¹ Cal tenir present la diferència entre superfícies admissibles, on computen les superfícies de qualsevol sector de producció, i beneficiaris, on només entraran les superfícies admissibles dels beneficiaris que ja "jugaven" al 2011 a Pagament Únic, o bé aquells que tot i no ser-hi, tenen el 2011 produccions exclusivament de fruites, hortalisses i/o vinya.

Al 2012 s'incorporen nous sectors al règim de Pagament Únic (ajut als fruits de closca, ajut específic a l'arròs, prima de sacrifici boví, prima de proteaginoses, ajuts als farratges deshidratats, ajut a l'abandonament de la vinya) i la proposta de Reglament només preveu l'assignació de nous drets de pagament base si al 2011 es tenen drets de PU.

Conclusions:

1.- Cal proposar una modificació de la proposta de reglament en el sentit de que la “tarifa plana” no es pugui aplicar en aquells Estats membres o regions amb elevada diversificació productiva. En el cas de Catalunya no s’ha d’aplicar en cap cas “tarifa plana”.

2.- En el cas dels sectors boví i oví-cabrum, cal posar de manifest explícitament davant de les institucions europees que considerem que la proposta de nova PAC és bàsicament agrícola i que no s’han tingut en consideració els sectors ramaderes que fins al 2013 hauran rebut ajuts. No s’ha donat un tracte proporcional i equitatiu a aquests sectors i, per tant, és necessari buscar alguna alternativa que no els exclogui.

3. Es proposa el seu encaix dintre de la nova PAC a través dels ajuts acoblats, garantint un increment del percentatge destinat a ajuts acoblats d’acord amb el que s’especifica a les conclusions de l’apartat 3.3.

3.2 Pagament verd o *greening*

En la proposta de Reglament el “greening” suposa un **30 % del sobre nacional**, per tant, un import considerable dels pagaments directes i, d’acord amb la redacció actual, la interpretació és que per cobrar el pagament base és necessari complir el *greening*.

Les tres pràctiques agrícoles descrites a la proposta de reglament s’han de donar de forma simultània en una explotació per a poder beneficiar-se del *greening* o pagament verd per pràctiques agrícoles beneficioses per al clima i el medi ambient, excepte l’agricultura ecològica, que té dret directament a aquest pagament. Les mesures són:

- Diversificació de conreus: dedicació a tres conreus diferents.
- Pastures permanents.
- Superfície d’interès ecològic.

Respecte la pràctica agrícola sobre diversificació, cal aclarir diversos aspectes, tals com:

- D’acord amb la definició de “tierra arable” que figura al Reglament (CE) 1166/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, els conreus permanents no es consideren com a tals. Per tant, el compliment de tenir tres conreus diferents no afecta als conreus permanents .

- No queda clar què s'entén per “conreus diferents”. Es poden considerar com a conreus diferents aquells que representen productes diferents ?

Les consideracions que cal fer respecte al *greening* són les següents:

- La capa verda és una mesura que la Comissió considera clau per a justificar la PAC davant de la ciutadania, amb un pes important dintre dels pagaments directes (enverdiment de la PAC per major justificació davant de la societat). Difícilment s'eliminarà aquesta capa, però sí que es pot demanar una disminució i intentar flexibilitzar i ampliar les mesures proposades actualment, de tal manera que fossin mesures fàcilment aplicables i sense costos afegits pels productors.
- Caldria revisar especialment la mesura de “superfícies d'interès ecològic”, disminuir el percentatge i flexibilitzar-la al màxim i donar major subsidiarietat als Estats membres. D'aquesta manera se simplificaria la gestió, ja que les actualment proposades poden complicar molt la gestió dels ajuts del primer pilar, que per la seva naturalesa han de ser molt directes i de fàcil gestió (especialment complicat pot ser l'actual definició de superfícies d'interès ecològic).
- El *greening* hauria de ser un complement a la capa base, no un mer requisit obligatori per a cobrar el pagament base.

Amb aquestes consideracions creiem que caldria defensar que cada Estat membre o regió pugui establir mesures en funció de les característiques productives de la cada zona, més enllà de la definició de superfícies d'interès ecològic (article 32.2). D'aquesta manera, es podria proposar la inclusió d'algunes mesures fàcilment aplicables al nostre sistema productiu.

Respecte al percentatge del sobre nacional (un 30%), se'n proposa una disminució.

Conclusions:

El posicionament general és el replantejament del *greening* o pagament verd. S'han de flexibilitzar i ampliar les mesures proposades, de tal manera que no impliqui més despeses que puguin afectar a la competitivitat de les explotacions agràries catalanes. En concret es demana:

- 1. Que el *greening* o pagament verd sigui un complement al pagament bàsic, no un requisit i que es disminueixi el percentatge actualment proposat del 30 %.**
- 2. Afegir més opcions en les mesures, de tal manera que cada Estat membre o regió pugui establir mesures de la capa verda en funció de les característiques de cada zona.**
- 3. Excepcionar la mesura de superfície d'interès ecològic.**

3.3 Ajuts acoblats a la producció

Es tracta d'una capa destinada a sectors que afrontin dificultats i siguin especialment importants per raons econòmiques, socials i/o mediambientals. Es destinarà fins a **un 10 % del sobre nacional**, percentatge que podrà ser superior (article 39.3).

Els ajuts acoblats es visualitzen com l'eina amb la qual ajustar alguns dels impactes sectorials.

Catalunya, atenent a les necessitats d'assolir una reforma de la PAC que permeti tractar proporcional i equitativament a les explotacions que fins al 2013 hauran disposat d'ajuts que no estaven basats en les superfícies agrícoles disponibles a l'explotació, sinó en els cap de bestiar o els rendiments realment obtinguts en el període base, proposa incrementar així el marge per ajuts associats en els Estats que poden usar més del 10% del seu límit màxim estatal anual d'ajuts en ajuts associats voluntaris i disminuir el valor a destinar al pagament per a pràctiques beneficioses pel clima i el medi ambient, per a poder fer front a aquest increment.

D'acord amb això, cal defensar que entre els supòsits en que s'ha de basar l'autorització de la CE per a l'establiment d'ajuts associats voluntaris (article 41.1 de la proposta de Reglament) s'hi estableixi el de la necessitat de donar un suport proporcional a determinades produccions i productors que fins el 2013 han rebut ajuts basats en els nivells de producció dels períodes de base, els quals estaven basats en els caps de bestiar o en els rendiments obtinguts o les quotes de producció.

Aquesta proposta es coincideix amb alguna de les propostes del "Fòrum europeu sobre la conservació de la natura i el pastoreig (juliol, 2006) on es reconeix el greu efecte negatiu mediambiental que pot tenir l'abandonament de determinat tipus d'explotacions que, en les actuals condicions socioeconòmiques, només són viables en base a aquest tipus d'ajut.

Conclusions:

- 1.- Catalunya ha de poder decidir els ajuts acoblats, en base al seu sobre nacional, per tal de poder dirigir aquest suport en funció de la seva realitat agrària.**
- 2.- En cas que no hi hagi regionalització institucional, cal poder regionalitzar el percentatge corresponent del sobre nacional destinat a ajuts acoblats.**
- 3.- Catalunya aposta per sol·licitar l'increment del 10 % del límit màxim estatal d'ajuts associats voluntaris, donat que es compleixen les condicions de l'article 39.3 de la proposta de Reglament.**

4.- Per facilitar la viabilitat de la proposta del punt anterior, es proposa afegir un nou supòsit a l'article 41.1 que prevegi donar un suport proporcional i equitatiu als productors que fins al 2013 han rebut ajuts basats en els nivells de producció dels períodes de base (caps de bestiar) o en els rendiments obtinguts o les quotes de producció.

5.- Cal que aquests ajuts es destinin als sectors més afectats per la redistribució de fons que suposarà el nou sistema de pagaments, sense que això exclogui altres solucions²

3.4 Pagament a joves agricultors

La proposta de Reglament determina a l'article 36 i 37 que els Estats Membres concediran un pagament anual als joves agricultors que tinguin dret a un pagament en virtut del règim de pagament base. Aquesta capa no serà superior al 2% del sobre nacional.

Conclusions:

Es considera adequat el suport als joves a través dels ajuts directes del primer pilar, i com a reforç a la mesura de suport del segon pilar inclosa dins dels programes de desenvolupament rural (PDR).

3.5. Pagament a zones amb limitacions específiques

La proposta de Reglament determina que aquesta mesura és voluntària per part dels Estats membres, i amb un màxim del 5% del sobre nacional.

La CE proposa nous criteris per a la delimitació de les zones amb limitacions naturals específiques, basat en diferents criteris (baixa temperatura, aridesa, qualitat del sol, excés d'humitat, pendent). Catalunya és una regió especialment muntanyosa i amb notables nivells d'aridesa en bona part del territori.

Des del MARM s'ha realitzat una anàlisi per determinar quines poblacions d'Espanya estan afectades per aquestes limitacions naturals. Aquest estudi exposa que a Catalunya 758 municipis d'un total de 946 (80% dels municipis) tenen aquestes limitacions.

Conclusions:

Es considera adequada la proposta.

² Veure la conclusió 2 del punt 3.1 anterior.

4. Règim de petits agricultors.

La proposta preveu un règim simplificat i de participació voluntària, per a aquells agricultors que tinguin assignació de drets de pagament el 2014, i compleixin amb els requisits mínims per rebre pagaments directes. Aquest règim no està sotmès a condicionalitat.

Els pagaments per a aquest règim **substitueixen** als recollits per a pagament base, capa verda, zones amb limitacions naturals, i pagaments associats.

El potencial d'agricultors per aquest règim és molt ampli. Ara bé, els imports de les diferents capes podrien fer variar de forma important la decisió de participar en aquest règim simplificat o bé fer-ho al general.

Aquests règim suposa a la pràctica implementar un sistema paral·lel de gestió, i per tant, complica molt la gestió dels ajuts directes.

Conclusions:

Es proposa modificar la proposta de reglament en el sentit que el règim de petits agricultors sigui optatiu pels Estats membres que formen part de la Unió Europea des d'abans de l'1 de maig de 2004.

5. Modulació

S'incrementen els valors de la modulació per imports superiors a 150.000 euros, de tal manera que es va incrementant el percentatge de modulació, essent del 100% per quantitats superiors a 300.000 euros. Amb aquesta proposta, l'import per modulació disminuirà considerablement i a Catalunya afectaria a un nombre de productors molt baix (uns 20, amb un import que podria estar al voltant dels 1'15 milions d'euros).

Cal afegir que en aquesta "nova modulació" s'incorpora el factor de reducció per despeses de personal, de forma íntegra salaris i impostos relacionats que farà que la reducció afecti a un nombre molt petit de beneficiaris.

Des de Catalunya es considera encertat tenir en compte la mà d'obra assalariada per establir una reducció progressiva o limitar el pagament, no obstant, incloure integrament el conjunt de remuneracions realment pagades, inclosos els impostos i cotitzacions socials relacionats amb l'ocupació pot induir a la creació artificial o fictícia de llocs de treball en el sector agrari, així com a competències deslleials en el mercat únic.

Conclusions:

Des de Catalunya es considera que la proposta de la Comissió és correcta, però es proposa que es tingui en compte com a màxim el percentatge dels costos salarials i impostos i cotitzacions socials que la Comissió Europea determina com ajut compatible amb els articles 107 i 108 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea pels ajuts a l'ocupació en els sectors no agraris.

6. Convergència

L'1 de gener del 2019 tots els drets d'un Estat membre o regió hauran de tenir un valor unitari uniforme.

Fins al 2019 conviuran els dos sistemes (referència històrica dels drets de pagament únic i nous drets assignats en base a la superfície admissible), de tal manera que el canvi serà transitori fins arribar al 2019 en què el 100% dels pagaments es faran en base als nous drets de pagament base (hi haurà un període transitori fins l'any 2019 on el valor de tots els drets tindran el mateix valor. El valor del dret tindrà en compte els drets històrics).

Conclusions:

Caldrà precisar la dinàmica de la convergència, un cop s'estableixin a nivell estatal les diferents regions productives.

7. Sector vitivinícola: Modificació del R(CE)1234/2007

La proposta legislativa de modificació del Reglament (CE) 1234/2007, dóna peu a mantenir els programes estatals de suport al sector vitivinícola. Es faculta als Estats membres a fer noves assignacions de drets de PU a partir de l'any 2014 (decisió a prendre abans de l'01/12/2012) i amb fons dels programes de suport, que passaran de forma definitiva al pagament únic.

El fet d'assignar drets de pagament únic a través del sobre del programa de suport al sector vitivinícola vol dir treure diners que actualment s'estan destinant a aquests sector.

Conclusió:

Cal demanar la no assignació de nous drets de pagament únic al sector vitivinícola de manera que es disposi del pressupost íntegre per als programes de suport.

II. Desenvolupament rural

Les propostes legislatives de la CE per al període de programació 2014-2020 inclouen la proposta d'un **Reglament que englobi tots els instruments de finançament de les polítiques estructurals**. Aquest Reglament estableix les normes comunes que regulen el Fons Europeu de Desenvolupament Rural (FEDER), el Fons Social Europeu (FSE), el Fons de Cohesió (FC), el Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER) i el Fons Europeu Marítim i de Pesca (FEMP). Aquest Reglament també estableix normes comunes per als tres Reglaments que contribueixen en major grau a la consecució dels objectius de la política de cohesió (FEDER, FSE i FC). La proposta d'aquest Reglament persegueix l'objectiu d'augmentar la coherència entre els instruments i afavorir les sinèrgies i els seus efectes.

Així mateix, la Comissió també ha elaborat propostes de Reglaments específiques per a cada fons. En aquest document de treball s'analitza la proposta de Reglament d'ajut al desenvolupament rural a través del fons FEADER.

1. Proposta de Reglament de disposicions comunes dels fons estructurals (FEDER, FSE, FC, FEADER i FEMP)

1.1. Regulació conjunta de les disposicions comuns d'aplicació pels 5 fons.

Des de Catalunya valorem positivament aquesta proposta legislativa ja que es garanteix un ús integrat de tots els fons per assolir objectius comuns, tot i que s'ha de tenir en compte que requerirà d'una coordinació més complexa a nivell estatal i també regional, el que implicarà a diferents departaments de la Generalitat.

Així mateix cal senyalar que els calendaris per a la programació estratègica, que inclou la definició dels PDR, són totalment inassolibles per les administracions competents. En aquest sentit cal establir uns calendaris més realistes i atenent al procés seqüencial que ha de seguir.

1.2. Contracte d'Associació.

Cada Estat membre prepararà un Contracte d'Associació que inclourà tots els Fons en el termini de 3 mesos des de l'aprovació del Marc Estratègic Comú per part de la CE. Cal assenyalar la dificultat que pot suposar la preparació d'aquest Contracte de Partenariat i la necessitat de negociacions amb l'Estat en aquest sentit.

1.3. Condicions *ex ante* i condicionalitat macroeconòmica.

El Reglament preveu que la regulació específica de cada fons defineixi unes condicions *ex ante* o mínimes que han de garantir que els fons s'utilitzin eficaçment i que s'adaptin a les prioritats en la matèria corresponent fixades per la UE.

A aquestes condicions específiques per a cada fons se n'estableixen unes de caire general i que es fixen a l'Annex IV de la proposta de Reglament de disposicions comunes dels fons estructurals. Aquestes condicions s'hauran de complir a priori per tal de beneficiar-se dels fons europeus i rebre el finançament corresponent per a cada programa operatiu.

Així mateix, la proposta també preveu procediments en cas de dèficit excessiu dels Estats Membres.

1.4. Fons de reserva del 5%.

El Reglament preveu l'establiment d'un fons de reserva dels 5% dels recursos assignats a cada fons estructural. Per tal de poder disposar d'aquest 5% de fons, s'establirà un sistema d'assoliment d'objectius a través d'indicadors.

1.5. Reserva de fons de creixement i competitivitat.

Es crea una reserva de fons (formada per les quantitats descompromeses, quantitats que provenen del no compliment d'assoliment d'objectius i ingressos disponibles dels fons) que es repartirà a criteri de la Comissió als Programes d'aquells Estats membres que aconseguixin millors resultats.

1.6. Manteniment de l'existència de PDR propis de les comunitats autònomes.

El Reglament recull la possibilitat de què els fons es poden implementar a través de programes que seran redactats pels Estats membres o per qualsevol autoritat designada per ells.

1.7. Estratègies de desenvolupament local.

El Reglament preveu que les estratègies de desenvolupament local puguin integrar més d'un fons i que d'acord amb la prioritat d'aquestes estratègies es designarà un únic fons que finançarà els costos de funcionament i les activitats en xarxa per el desenvolupament de *Leader*.

Conclusions:

(Conclusions generals a la proposta de Reglament de disposicions comunes dels fons estructurals):

- 1.- La regulació conjunta dels fons es valora positivament si això no dificulta l'accés als fons per part dels beneficiaris finals de les mesures dels programes de desenvolupament rural. Requerirà, no obstant, d'una coordinació més complexa a nivell estatal i regional, i per tant resulta indispensable que es modifiquin els calendaris que determinen les propostes de reglament per tal que s'adeqüin al procés seqüencial de la programació.**
- 2.- Es veu complexa la preparació d'un Contracte de Partenariat de tots els fons. Aquest fet requeriria de negociacions addicionals amb l'Estat per tal que les polítiques de desenvolupament rural en surtin reforçades.**
- 3.- La incorporació d'unes condicions *ex ante*, comporta un enduriment en els requisits per tal d'obtenir els fons comunitaris en relació amb anteriors períodes de programació. Així mateix no es troba el sentit en que s'estableixin unes condicions *ex-ante* en el Marc Estratègic Comú per a tots els fons operatius (incloent-hi el FEADER) i d'específiques per a cadascun dels fons, ja que les primeres haurien d'englobar les condicions generals de tot el paquet de fons comunitaris.**
- 4.- Es valora negativament el repartiment del Fons de Reserva del 5% a través de l'assoliment d'uns objectius valorats per indicadors, ja que no es garanteix el retorn a cada programa en aquells Estats membres, com pot ser el cas d'Espanya, en que es decideixi per la regionalització dels programes de desenvolupament rural.**
- 5.- Pel que respecta a la reserva de fons de creixement i competitivitat, es considera que aquest sistema deixa total decisió a la Comissió Europea per a premiar als millors programes, afavorint així l'arbitrarietat en el repartiment.**
- 6.- Cal que la proposta de Reglament mantingui la possibilitat d'aplicar programes regionals, per tal que els països amb les competències regionalitzades en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, com és el cas de l'Estat espanyol, l'apliquin en la totalitat del seu territori. Aquesta regionalització ha de continuar aplicant-se en la totalitat de les mesures del Reglament, donant la possibilitat a l'Estat membre d'establir un Marc Nacional sense quadre financer.**

7.- Pel que fa a la metodologia *Leader* és aconsellable que els temes prioritaris siguin els relatius al desenvolupament rural, malgrat puguin rebre també altres fons, la coordinació dels GAL es porti a terme des del DAAM, ja que té l'experiència acumulada en l'aplicació d'aquesta metodologia des de l'any 1992. Així mateix, serà necessari promoure els sistemes de governança tant verticals com horitzontals, amb la col·laboració de tots els Departaments de la Generalitat que gestionin els corresponents programes operatius de la UE.

2. Proposta de Reglament específic del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER)

2.1. Manteniment de l'existència de Programes de Desenvolupament Rural propis de les Comunitats Autònomes.

El Reglament, al igual que el Reglament dels fons, recull la possibilitat de què els fons es poden implementar a través de programes que seran redactats pels Estats membres o per qualsevol autoritat designada per ells. Tal com s'ha comentat anteriorment, **des de Catalunya es considera prioritària mantenir i garantir aquesta opció basada en que els Programes s'implementin a Espanya, íntegrament per a totes les mesures, a través de les Comunitats Autònomes**, doncs és l'única forma de garantir una estratègia coherent i ajustada a les necessitats de desenvolupament rural de les comarques catalanes.

2.2. Subprogrames dintre dels PDR.

El Reglament preveu la possibilitat de redactar subprogrames dins dels PDR (en especial sobre joves, explotacions petites, àrees de muntanya, circuits curts de comercialització). Per tant, **es valora positivament aquesta ampliació de les possibilitats de programació** tot i que, cal avaluar-ho amb major deteniment ja que si s'utilitza requerirà un major esforç en el seguiment i l'avaluació.

Conclusions:

Des de Catalunya es valora positivament aquesta ampliació de les possibilitats de programació, malgrat que caldrà avaluar la implementació en el PDR atenent a la seva eficàcia i eficiència.

2.3. Xarxa Europea per a la Innovació (EIP).

El Reglament preveu la creació de la Xarxa Europea per a la Innovació (EIP) per tal de fomentar la productivitat i sostenibilitat de l'agricultura. Els objectius de la xarxa són donar suport tècnic i informació als actors clau, consolidar bones pràctiques en innovació, fomentar les actuacions en cooperació, entre d'altres.

Conclusions:

Des de Catalunya es valora positivament la creació d'una Xarxa Europea per la Innovació, tot i que seria convenient que s'englobessin totes les xarxes en el marc del FEADER en una sola. En tot cas, caldrà maximitzar la participació de Catalunya en aquesta xarxa.

2.4. Contribució dels fons.

En relació a la **contribució del fons** es determina una taxa de cofinançament mínima del 20%. La taxa de cofinançament màxima serà d'un 75% de la despesa pública elegible a les regions menys desenvolupades; un 85% de la despesa elegible a les regions ultraperifèriques i illes menors de l'Egeu i un 50% de la despesa pública elegible a la resta de regions. És important que es mantinguin les taxes màximes i que Catalunya no hagi d'estar en cap cas per sota del 50%.

Conclusions:

1.- Cal assegurar que Catalunya no estigui en cap cas per sota del 50% pel que fa a la taxa de cofinançament que preveu el Reglament en relació a la contribució del fons comunitari.

2.- Resulta indispensable assenyalar que les Comunitats Autònomes i/o regions que es trobin fora de l'objectiu de convergència tinguin el mateix tractament a l'hora de realitzar el repartiment de fons FEADER. El tractament ha de ser, igual al de les CCAA que es troben en l'objectiu de convergència, com és el cas de Catalunya.

2.5. Condicions *Ex-Ante* per a rebre el finançament FEADER

L'annex IV de la proposta de Reglament de disposicions comunes dels fons estructurals, estableix les condicions s'hauran de complir a priori per tal de beneficiar-se dels fons FEADER per a tot l'Estat espanyol. Aquestes condicions es basen en les 6 prioritats en

desenvolupament rural que determina la proposta de Reglament i els objectius temàtics del Marc Comú. Per a cada condició s'estableixen un seguit criteris de compliment. Tal i com ja s'ha manifestat en la proposta de Reglament de Marc Comú, cal subratllar l'enduriment en els requisits per tal d'obtenir els fons FEADER en relació amb anteriors períodes de programació.

2.6. Mesures i actuacions subvencionables per FEADER

Les mesures subvencionables a través del Reglament s'especifiquen en l'annex 1 d'aquest document. En general, el plantejament de les mesures és força ampli per tal que puguin ser adaptades a les especificitats de cada PDR i la valoració és positiva.

Les mesures poden donar resposta a les 6 prioritats de desenvolupament rural establertes en el Reglament, amb l'objectiu de fomentar la transferència de coneixements i les innovacions en el sector agrari, silvícola i en les zones rurals, millorar la competitivitat de tots els tipus d'agricultura i la viabilitat de les explotacions, fomentar l'organització de la cadena de distribució d'aliments i la gestió de riscos en el sector agrari, restaurar, preservar i millorar els ecosistemes dependents de l'agricultura i la silvicultura, promoure l'eficiència dels recursos i per últim, fomentar la inclusió social, la reducció de la pobresa i el desenvolupament econòmic en les zones rurals.

Pel que fa a l'àmbit dels ecosistemes dependents de l'agricultura i la silvicultura, es podran valorar diferents instruments i estratègies per tal de preservar la biodiversitat, com per exemple, iniciatives de consorcis, associacions de silvicultors, parcs agraris, parcs naturals, associacions de caçadors, agrupacions forestals i de custòdia del territori.

En l'àmbit comú a totes les mesures d'ajut a operacions d'inversió, no s'incorpora la possibilitat de bonificació dels préstecs corresponents. Aquesta opció, que habitualment s'inclou al Reglament de disposicions d'aplicació, s'ha utilitzat en els darrers períodes de programació per a les mesures de modernització d'explotacions agràries i la de primera instal·lació de joves agricultors (en aquesta, s'incorpora fins i tot un increment de la intensitat d'ajut).

A més, en el context de crisi actual, també les indústries agroalimentàries pateixen la manca de finançament per les seves inversions. Seria important que es considerés la possibilitat de la bonificació d'interessos també per a la realització de les inversions de millora a la transformació dels productes agroalimentaris.

Conclusions:

Resulta indispensable que s'inclogui la possibilitat de cofinançar la bonificació de préstecs en totes les mesures d'ajut a operacions d'inversió.

D'altra banda, a continuació es relacionen les mesures en les que s'han detectat aspectes problemàtics:

2.6.1. Mesures de suport als programes de qualitat per als productes agraris i agroalimentaris.

S'ha mantingut la mesura **132** del PDR actual de "participació dels agricultors en programes de qualitat", però els beneficiaris sols podran ser els productors que participin per primera vegada en els programes de qualitat.

Conclusions:

1.- Cal modificar la definició de beneficiaris per tal que els beneficiaris directes de la mesura sigui l'òrgan de gestió dels productors i elaboradors del programa de qualitat (Consells Reguladors, Consorcis, associacions) i no s'hagi de fer el retorn per agricultor com fins ara, ja que d'acord amb l'experiència acumulada durant aquest període de programació l'impacte que té sobre l'agricultor és imperceptible i en contrapartida es dificulta molt la gestió de l'ajut.

2.- Cal que els elaboradors dels programes de qualitat en que hi participen agricultors també puguin ser beneficiaris de la mesura (tipus vedella dels Pirineus) ja que una gran part del cost de certificació està en la certificació del mètode d'elaboració i del producte acabat.

3.- Cal que els elaboradors d'especialitats tradicionals garantides reconegudes per l'administració i no lligats directament a la producció (no incloguin productors de base) també puguin ser beneficiaris, establint-se per aquest cas un import màxim de 7.000 euros.

4.- Cal que puguin ser finançables TOTS aquells programes de qualitat un cop hagin entrat en el registre comunitari per a la seu anàlisi. En l'actual període de programació, aquesta possibilitat solament s'ha permès per alguns PDR.

5.- Cal proposar que també puguin ser beneficiaris de la mesura de suport als programes de qualitat els agricultors que ja estan dins del programa, no únicament els primers cinc anys.

6.- Cal eliminar els règims voluntaris de certificació de productes agrícoles (article 17.1, apartat c).

7.- Establiment d'un complement de compensació per aquells agricultors i ramaders que produeixin aliments emparats per distintius de qualitat DOP, i GP atorgats per la U.E

També s'ha constatat la supressió de la mesura **133** present en l'actual PDR que estava dirigida a la promoció dels productes de qualitat diferenciada realitzada pels òrgans de gestió (Consells Reguladors, Consorcis, Associacions). Per tant:

Conclusions:

- 1.- Cal sol·licitar que es mantingui la mesura 133 en el nou període de programació.**
- 2.- Cal establir el percentatge de finançament al 80 %.**
- 3.- Cal que també es puguin considerar com a subvencionables les DOP, IGP i ETG que estiguin en tràmit o que ja tinguin registre d'entrada a la Comissió Europea.**

2.6.2. Mesures agroambientals i d'indemnitzacions compensatòries.

S'ha de garantir que les condicions del "greening" i de les zones amb dificultats especials del primer pilar són mínimes, per tal de no complicar els compromisos i gestió del segon pilar per aquestes mesures.

Conclusions:

S'han de garantir les mesures agroambientals i les indemnitzacions compensatòries, especialment pel caràcter estratègic que tenen en la consecució de les prioritats comunitàries de restaurar, preservar i millorar els ecosistemes dependents de l'agricultura i de promoure l'eficiència dels recursos i adaptació als canvis climàtics del sector agrícola.

2.6.3. Mesura de foment de la ramaderia ecològica.

La proposta de Reglament inclou una mesura relativa a l'agricultura ecològica, en la que només es preveuen imports per superfície. Des de Catalunya es considera que caldria incloure per aquesta mesura la possibilitat d'establir imports per unitats de bestiar, ja que si no es dificultaria o impossibilitaria la definició d'una mesura de foment de la ramaderia ecològica respecte als períodes de programació anteriors.

Conclusions:

Cal incloure per la mesura de ramaderia ecològica la possibilitat d'establir imports per unitats de bestiar.

2.6.4. Mesura de gestió de risc, assegurances, fons mutuels i eines d'estabilització de les rendes.

Des de Catalunya la regulació al Reglament d'aquestes mesures es considera positiva pel reconeixement del sistema d'assegurances agràries com a instrument de gestió del risc, i per la possibilitat que obre de cofinançament per part dels Estats membres.

En quant a la gestió de risc el Reglament preveu 3 instruments:

1. Contribucions a pagaments directes als agricultors per assegurances agràries per cobrir pèrdues econòmiques causades per adversitats climàtiques i malalties animals i vegetals.
2. Contribucions a fons mutuels per pagar compensacions als agricultors per pèrdues causades per malalties animals o vegetals o accidents mediambientals.
3. Eina d'estabilització d'ingressos, a través de contribucions a fons mutuels, per atendre caigudes importants dels ingressos.

Cal indicar que no és lògic que un instrument d'estabilització s'inclogui dins del segon pilar i per tant cofinançat pels Estats membres (EEMM) ja que alguns dels Estats decidiran implementar-ho i altres no, deixant productors en inferioritat de condicions respecte d'altres que disposaran d'eines per enfrontar-se a la mateixa crisi de mercat, ja que es trenca la unitat de mercat.

En cas que s'acabi incloent des de Catalunya es proposa:

- que es tingui en compte el nivell de compensació mitjà anual (període 1998-2007³) en la renda bruta de les explotacions per EEMM com a criteri objectiu per a realitzar la distribució de FEADER entre EEMM,
- que s'incrementi la taxa de cofinançament FEADER per aquesta mesura,
- que es modifiqui l'apartat 3 i afegir les primes d'assegurances dins l'eina d'estabilització d'ingressos.

Pel que fa a les assegurances de producció, plantes i animals actualment el suport pot arribar al 80% com a ajut d'estat. L'accés al finançament comunitari implicaria una reduir del llindar actual d'ajuts.

Els fons mutuels per a malalties animals i vegetals i incidents mediambientals és una eina que amb tota probabilitat no s'utilitzarà ja que fins ara ha sigut un instrument poc emprat a Catalunya i a Espanya.

Finalment caldria ampliar les mesures de gestió dels riscos al sector forestal amb l'objectiu de fomentar la contractació d'assegurances en els àmbits corresponents.

³ Avaluació d'Impacte de la Reforma de la PAC, Annex VI de Gestió del Risc.

Conclusions:

1.- Des de Catalunya no es veu lògica la inclusió d'un instrument d'estabilització dins del segon pilar de la PAC.

2.- En el cas que s'hagués d'incloure, des de Catalunya es proposa:

a) incloure com a criteri objectiu pel repartiment dels fons FEADER entre els EEMM, el nivell de compensació mitjà anual (període 1998-2007) en la renda bruta de les explotacions per EEMM i l'obligació, en els EEMM i regions que programin els seus PDRs, d'assignar proporcionalment al risc en els ingressos de cada regió els fons FEADER repartits amb aquest criteri objectiu.

b) establir una contribució màxima del FEADER en la mesura d'estabilització de renda del 90 % en les regions menys desenvolupades i del 75 % per la resta.

c) afegir les primes d'assegurances dins l'eina d'estabilització d'ingressos.

3.- Els fons mutuels tenen poca implementació a Catalunya i Espanya, en canvi, el sistema amb Agroseguro té bon funcionament.

2.6.5. Mesura de suport al regadiu.

Com a novetat respecte al període anterior, en el cas d'inversions en reg només seran elegibles aquelles en què hi hagi com a mínim un estalvi d'aigua del 25%. No obstant això, en aquells Estats membres que es van adherir a la Unió a partir del 2004, les inversions en noves instal·lacions de reg poden ser considerades despeses subvencionables en els casos en que una anàlisi ambiental proporcioni evidència de què la inversió és sostenible i no té cap impacte ambiental negatiu. Des de Catalunya caldria defensar que s'apliqui a tots els Estats del Mediterrani el mateix que es proposa per aquests països incorporats després del 2004, és a dir, que les inversions en noves instal·lacions de reg poden ser considerades despeses subvencionables en els casos en que una anàlisi ambiental proporcioni evidència de què la inversió és sostenible i no té cap impacte ambiental negatiu.

Conclusions:

1.- Cal demanar que tots els Estats membres tinguin accés a les inversions en noves instal·lacions de reg quan una anàlisi ambiental proporcioni evidència que la inversió és sostenible i no tingui cap impacte ambiental negatiu. Cal que aquesta mesura s'apliqui no solsament a aquells Estats que es van adherir a la Unió Europea a partir del 2004, sinó a tots els Estats de la Unió.

2.- Les inversions en modernització de regadius han de continuar rebent finançament sense que calgui justificar un estalvi d'aigua de com a mínim el 25 %, i per a les infraestructures, seria suficient demanar que la inversió no tingui impactes ambientals negatius.

2.6.6. Mesura d'inversions en actius físics.

En relació al foment de la millora de les condicions de transformació, i comercialització del productes agraris, l'actual versió de la proposta de Reglament (article 18) no limita específicament la dimensió de les empreses elegibles. D'altra banda, aquesta restricció sobre les PIMES tot i no estar en l'articulat del reglament, es troba al final del punt 19 dels considerants (però no hi és a la versió anglesa de la proposta de Reglament). D'acord amb la interpretació que en realitza la CE, el fet que aquest requisit es trobi en els considerants té el mateix valor que si es trobés en l'articulat.

La regulació actual, que estableix un nivell d'ajut inferior un cop l'empresa sol·licitant no és PIME però té una facturació de fins a 200 milions d'euros s'interpreta des del sector com si s'estigués desmotivant les iniciatives de concentració de l'oferta productiva que superessin el llindar PIME. Per aquest motiu la Resolució del Parlament 671/VIII sobre el món agrari inclou un mandat al govern per fer les gestions oportunes per modificar aquesta regulació i evitar aquest efecte no desitjat sobre la vertebració del sector.

La proposta de Reglament s'hauria d'esmenar per tenir en compte el tipus d'empresa que es beneficia de la mesura i per tant **els ajuts s'haurien de limitar a les PIME i a les organitzacions de productors o cooperatives, sigui quina sigui la seva dimensió**, ja que aquest tipus d'empreses assegurin que els beneficis i el valor afegit generat per aquestes inversions arribaran als seus socis productors i al territori on s'ubiquen.

La nova proposta amplia la subvencionalitat a les empreses que transformin productes que donin com a resultat productes de fora de l'Annex I del Tractat fundacional de la Unió Europea (TFUE), és a dir que també s'inclourien ajuts a indústries de cervesa, pastes alimentoses o xocolata, entre molts d'altres.

Pel que respecta a les inversions que realitza directament l'administració EN infraestructures dirigides al desenvolupament i adaptació de l'agricultura, incloent l'accés a les superfícies agrícoles i forestals, i d'acord amb la redacció actual, solament podrien optar a un finançament de fins 50% i en certs casos fins al 90%.

Es convenient que les infraestructures que desenvolupi directament l'administració siguin finançables fins al 100%, de la mateixa manera que s'està duent a terme en l'actual període de programació.

Conclusions:

1.- Els ajuts per a inversions en actius físics per a la millora de la transformació, comercialització o desenvolupament de productes agraris s'haurien de limitar a les empreses PIME o que, amb independència de la seva dimensió, tinguin la consideració d'organització de productors o cooperativa. D'aquesta forma s'estaria incentivant la concentració de l'oferta del sector productiu.

2.- És necessari que la proposta de Reglament, així com la seva aplicació posterior, prioritzi les empreses com associacions de productors, cooperatives, organitzacions de productors, o qualsevol altra que integri els agricultors a la cadena alimentària.

3.- Es considera convenient que les infraestructures que desenvolupi directament l'administració siguin finançables fins al 100%, de la mateixa manera que s'està duent a terme en l'actual període de programació.

2.6.7. Mesura de creació d'agrupacions de productors.

En l'actual període de programació ja s'inclou aquesta mesura per a la creació d'agrupacions de productors, però limitada als nous Estats incorporats a la UE després de l'any 2004. (Art. 28)

Amb la nova proposta s'estén a tots els EEMM i als sectors de l'agricultura, ramaderia i la silvicultura, amb l'objectiu d'adaptar la producció a les necessitat de la demanda, comercialització conjunta, establiment de normes comunes, etc.

Els ajuts cofinançats per facilitar la creació d'agrupacions de productors, es concediran en base a un Pla d'Empresa, que s'ha de dur a terme en el termini de 5 anys. L'ajut està limitat a grups de productors de dimensió PIMES i es va reduint en avançar els anys d'execució. Aquesta limitació es considera des de Catalunya inadmissible quan un dels objectius de la reforma de la PAC és posicionar de millor manera els productors en el mercat.

Les agrupacions de productors ja existien a la UE en els anys 70, i es van aplicar a Espanya des de la seva adhesió. S'estenien a molts sectors agrícoles i ramaders, i era una bona mesura per fomentar la "concentració de l'oferta", ja que el sector productiu, que és la base de la cadena agroalimentària, no està suficientment organitzada. També són de destacar altres beneficis que aporten al sector agrícola, com valor afegit al producte, professionalització del sector, efectes sinèrgic a la zona productiva, etc.

Des de Catalunya es considera que la CE demostra un cop més manca de coherència i coordinació a l'hora de plantejar aquesta mesura: les agrupacions de productors del Reglament Desenvolupament Rural no tenen res a veure amb les organitzacions de productors que defineix l'OCM única. Afortunadament, però, la definició en el Reglament de Desenvolupament Rural és més pròxima a un model de vertebració empresarial de l'oferta, ja que s'exigeix la comercialització conjunta de la producció.

En qualsevol cas, la mesura tal com està plantejada podria ser favorable per organitzar productors a petita escala (per exemple, en el cas de circuits curts de comercialització) però pot interferir negativament en els processos de concentració ja endegats o en les estratègies comercials a gran escala, fomentant –contràriament a l'objectiu plantejat- la disgregació de l'oferta.

En aquest sentit, des de Catalunya es considera que els ajuts no s'haurien de limitar a la constitució d'agrupacions de productors sinó que s'haurien d'assimilar als programes operatius de les OPFH i per tant cobrir altres objectius d'ordenació de la producció: ajust de l'oferta a la demanda, millora de la qualitat... i per descomptat la fusió d'agrupacions existents.

Conclusions:

Des de Catalunya es considera que la mesura no està a l'alçada de les necessitats de vertebració de l'oferta productiva ni dels objectius de la pròpia proposta de la Comissió. Tenint en compte la importància d'aquest assumpte, aquesta mesura hauria d'encabir-se en l'OCM única en cas de disposar de pressupost suficient.

No obstant això, en cas de mantenir-se en el reglament de Desenvolupament Rural, es proposa que per a què esdevingui un instrument real de concentració de l'oferta i esdevingui una fortalesa per al sector productor:

- **s'elimini la limitació a PIME,**
- **es contemplin ajuts tant per la constitució com per la fusió d'agrupacions,**
- **el % d'ajut no sigui inferior per a les agrupacions de productors majors,**
- **El suport a les agrupacions de productors amb facturació de fins a 1 milió d'euros estigui establert pels nous Estats membres que es van adherir a la Unió Europea l'1 de maig de 2004 o amb posterioritat i per a la resta d'Estats membres (UE-15) estigui limitat al subprograma temàtic de cadenes de distribució curtes i**

- **per a les agrupacions amb una dimensió superior es modifiquin els límits màxims d'ajut anual (amb un sistema de trams en funció de la facturació).**

2.6.8. Mesura de suport al cessament anticipat.

La proposta de Reglament no inclou la mesura de cessament anticipat respecte als períodes de programació anteriors.

Conclusions:

Des de Catalunya es considera com negativa aquesta supressió, ja que aquesta mesura contribueix a facilitar el relleu generacional. Per tant se'n demana la seva reincorporació.

2.6.9. Mesura d'activitats de cooperació del *Leader*.

Amb motiu de l'experiència adquirida en l'actual període de programació, **des de Catalunya es proposa l'establiment d'un termini únic comú per a tota la Unió per optar a les convocatòries de projectes de cooperació transnacional** ja que, en no existir aquest període comú, es fa gairebé impossible portar a terme aquest tipus d'operacions.

2.6.10. Mesures dirigides a les inversions en el desenvolupament de zones forestals i millora de la viabilitat dels boscos.

La proposta de Reglament deixa fora el finançament de la redacció de documents de planificació forestal. El finançament d'aquesta tipologia de documents s'ha dut a terme en anteriors períodes de programació.

Concretament per a la mesura de Prevenció i reparació dels danys causats als boscos per incendis forestals, desastres naturals i catàstrofes (article 25) s'estableix que les explotacions que superin una grandària determinada per l'Estat membre en el PDR, i que no disposin d'un pla d'ordenació o planificació forestal homologat i vigent, hagin de presentar un pla de gestió forestal que especifiqui els objectius en matèria de prevenció.

Conclusions:

1.- Convé incloure el finançament de treballs tècnics com els de la redacció de documents de planificació forestal per tal de promoure i afavorir una millor programació forestal.

2.- Cal eximir del requisit d'una grandària mínima de les explotacions en el moment de presentar un pla de gestió forestal en el que s'especifiquin els objectius en matèria de prevenció i reparació dels danys causats als boscos per incendis forestals, desastres naturals i catàstrofes, sempre que aquestes explotacions formin part d'associacions de propietaris i es trobin en una planificació de prevenció elaborada per l'administració competent i aquelles que disposin d'un pla d'ordenació o planificació forestal homologat i vigent.

3.- Des de Catalunya es considera important incloure també la possibilitat de que la mesura de sistemes agroforestals no vagi únicament dirigida a convertir sistemes agraris a agroforestals, sinó que també s'inclogui la possibilitat de passar de sistemes forestals (de baixa densitat) a agroforestals.

III. Mesures de Mercat

1. Equilibri de la cadena alimentària. Prevalença de la PAC, en relació a la normativa comunitària de la competència.

Codi de Bones Pràctiques Comercials.- En els darrers anys s'ha detectat un augment del poder de negociació de la distribució, que ha generat una sèrie de pràctiques comercials "problemàtiques" no basades en els preus, i que afecten negativament a la lliure competència, a la innovació i al benestar general i dels consumidors en particular.

En aquest context, l'establiment d'un "codi de bones pràctiques comercials", voluntàriament assumit pels diferents agents de la cadena alimentària, amb l'impuls de relacions contractuals i reforçament de les relacions interprofessionals pot millorar l'eficiència de la cadena alimentària en benefici de totes les parts des del productor al consumidor, pot potenciar les sinergies al si de la cadena, i aconseguir un millor i més equilibrat repartiment del valor afegit dels aliments.

A Catalunya, el passat mes de juliol es va signar el "Codi de bones pràctiques comercials al llarg de la cadena alimentària de Catalunya".

Prevalença de la PAC en relació a la normativa comunitària de la competència.-

Des de la PAC s'ha de potenciar i estimular les actuacions d'organització i reestructuració de la producció vers noves fites d'integració, amb els guanys subsegüents de competitivitat i capacitat negociadora davant la distribució i l'agroindústria. En aquesta direcció caldria potenciar el paper de les cooperatives, organitzacions de productors (OP) per tal de concentrar l'oferta, sistemes comercials i serveis.

Les normes de la competència varen ser dissenyades per un mercat perfecte amb lliure competència. Davant de la realitat oligopolista d'una de les parts en negociació, les normes de competència no poden ser argument per afavorir les adverses posicions dificultant a una producció dispersa. D'altra banda la producció alimentària amb les seves especificitats vinculades al fet de subministrar productes de primera necessitat, peribles i amb preus molt volàtils, ha de comptar amb un marc regulatori que contempli aquesta especificitat.

Conclusions:

Cal exigir l'activació de l'exempció del sector agrícola de la normativa europea de la competència i decidir prèviament en quines situacions i casos es vol aplicar aquesta exempció.

Per limitar les conductes cada cop més reiterades de vendes a preus extremadament baixos als consumidors de productes alimentaris "reclam", aprofitant que és en aquest segment del comerç minorista (hipermercats,

supermercats i grups empresarials dels mateixos) on es comercialitzen la majoria d'aquest productes, s'ha de regular a nivell de la Unió Europea la prohibició de la venda a pèrdues, i cal incorporar en la seva definició, tant el preu de compra del producte com els costos fixos i variables de la transformació i comercialització dels aliments.

2. Concentració i organització agroalimentària.

El sector productiu, que és la base de la cadena agroalimentària, està molt fragmentat i poc estructurat. Per això la nova normativa en el seu apartat de mesures d'intervenció i comercialització en el mercat interior aposta per donar suport a la concentració i l'organització de l'oferta, via organitzacions de productors, associacions d'organitzacions de productors, interprofessionals i organitzacions professionals. Aquestes figures es preveu aplicar-les als diferents sectors de l'Annex I del Tractat Fundacional de la Unió Europea (TFUE). Així mateix, també com a novetat, s'aposta per la consolidació de contractes en el sector de la llet i els productes lactis, per tal d'afavorir el reequilibri de la cadena.

Cal comentar però, que no es preveu que aquests sistemes d'organització de la producció i la comercialització comptin amb finançament comunitari, tret dels sectors de la fruita i hortalisses via programes operatius, i de les agrupacions de productors de forma cofinançada via FEADER (Reglament de Desenvolupament Rural), de manera que aquestes mesures de suport es consideren clarament insuficients per atendre les necessitats d'organització de l'oferta productiva.

Els instruments previstos utilitzar són:

Organitzacions de productors i Associacions d'organitzacions de productors

El reconeixement de les organitzacions de productors (OP), s'estén a tots els sectors agraris de l'Annex I del TFUE, per millorar la producció i la comercialització, amb els requisits que es constitueixin a iniciativa dels productors i no vulnerin la lliure competència.

En aquesta mateixa línia, la figura de les associacions d'organitzacions de productors (AOP) també s'estén a tots els sectors agraris de l'Annex I del TFUE.

No es preveuen ajuts per aquestes figures dins les mesures de mercat però sí, per a agrupacions de productors, dins el reglament de desenvolupament rural.

Les organitzacions de productors de fruites i hortalisses podran constituir fons per finançar els programes operatius. La Comissió estarà facultada per adoptar actes

delegats, i actes d'execució sobre amplis aspectes relacionats amb el fons i programes operatius, gestió de crisi, etc.

Organitzacions Interprofessionals

Es preveu l'extensió del reconeixement d'organitzacions interprofessionals (OI) -amb especificitats sectorials- a tots els sectors agraris de l'Annex I del TFUE, per millorar la transparència i coneixement de la producció i la comercialització, entre d'altres, amb el requisit que es constitueixin a iniciativa de totes o algunes de les associacions que les formen i no vulnerin la lliure competència.

No es preveuen ajuts per aquestes figures.

Organitzacions Professionals

Es mantenen en el sector de l'oli d'oliva i olives de taula, les organitzacions professionals, que inclouen les organitzacions de productors reconegudes, les organitzacions interprofessionals reconegudes, i les organitzacions reconegudes d'altres agents del sector de l'oli d'oliva i olives de taula o les seves associacions.

No es preveuen ajuts per Espanya.

Relacions contractuals en el sector de la llet i els productes lactis

Amb la finalitat d'enfortir el poder de negociació dels productors davant els transformadors, l'UE deixa en mans dels EEMM la possibilitat de fixar contractes obligatoris entre els productors de llet crua i els transformadors, dels quals haurien d'estar exemptes les cooperatives que tinguin normes similars en els seus estatuts. Així mateix estableix unes normes mínimes en relació als contractes i el seu desenvolupament.

Conclusions:

1.- La PAC ha d'afavorir la concentració de l'oferta des de la producció potenciant a les organitzacions de productors (OP) seguint l'actual model de les organitzacions de productors de fruites i hortalisses. També hauria d'afavorir la concentració de cooperatives agràries i apostar per la implantació de contractes entre la producció i la transformació traslladant la proposta del sector làctic a la resta de sectors.

2.- Tenint en compte la importància que té l'adaptació de la producció a les necessitats de la demanda i la concentració de l'oferta per tal d'aplicar sistemes de comercialització conjunta, caldria que els ajuts associats s'encabissin en la

OCM única i no en el desenvolupament rural tal i com proposa la CE, sempre i quan es disposi de pressupost suficient.

3.- És positiu que la PAC afavoreixi l'existència de les interprofessionals com a eina de organització de tota la cadena i actuar en àmbits més enllà de la promoció, com ara la qualitat, la transparència, i en definitiva l'adaptació de la producció a la demanda.

3. Reciprocitat. Intensificar les actuacions d'inspecció i control en frontera.

La societat europea, com a expressió del seu desenvolupament, és cada cop més exigent pel que fa a la seguretat i innocuïtat dels aliments. En aquest sentit, guanya rellevància les actuacions per garantir la seguretat sanitària dels aliments o qualitat irrenunciable, així com també tot el que suposa reforçar els aspectes qualitatius vinculats a la satisfacció dels sentits i a l'expressió cultural de la diversitat dels productes alimentaris. En conjunt són elements que aporten valor afegit a una oferta que cal diferenciar comercialment.

En el marc de la globalització de l'economia mundial i d'acord a les negociacions multilaterals de l'OMC, cal dir que la UE ha posat en practicat amb celeritat tots els seus compromisos. S'ha produït una liberalització considerable del comerç internacional que ens afecta especialment donat a que, com és conegut la UE és l'importador més important del món de productes agrícoles.

Conclusions:

1.- Cal exigir el "principi de reciprocitat" per a les importacions provinents de Tercers Països per tal d'evitar problemes de seguretat alimentaria. Per tant, cal ser estrictes en les mesures sanitàries i fitosanitàries, i igualment en les condicions mediambientals, lluita contra el canvi climàtic, en que es produeixen aquests productes. Cal aconseguir que aquestes exigències es comportin com una preferència comunitària renovada i actualitzada en un comerç global.

2.- Cal intensificar les actuacions d'inspecció i control en frontera dels productes procedents de països tercers per assegurar que entrin amb el compliment de les normes de seguretat alimentaria necessàries.

3.- Cal realitzar les actuacions necessàries per posar en evidència i donar a conèixer als consumidors les diferències entre les exigències de la normativa europea relacionada amb la producció dels aliments i la normativa dels tercers països en aquest àmbit.

4.- Cal ampliar l'exigència del Reglament de la UE núm. 1169/2011, del Parlament Europeu, sobre l'etiquetatge en origen a tots els productes.

4. Mesures de gestió de crisis

Insuficiència de recursos i instruments de gestió de mercats: La proposta del Parlament Europeu i del Consell manté, amb caràcter general, l'estructura dels mecanismes de gestió de crisis tal com van quedar després de l'anterior reforma de la PAC: intervenció pública, emmagatzematge privat, mesures excepcionals per a casos de pèrdua de confiança dels consumidors i ajuts a alguns sectors. No obstant això, desapareixen alguns ajuts a la transformació (com estava previst al Reglament actual) i altres mesures, com la destil·lació de crisi en el sector vitivinícola. Es contempla que algunes mesures haurien de ser finançades, en cas d'aplicar-se, mitjançant un ajut estatal. Per contra, no es creen nous instruments per a la gestió dels mercats.

Els darrers anys s'ha produït un increment de la volatilitat dels preus percebuts pels agricultors motivades, entre d'altres causes, per l'afebliment dels mecanismes de gestió de mercats derivats de les darreres reformes de la PAC i per els desajustos entre l'oferta i la demanda.

Per fer front a aquesta volatilitat, han estat insuficients els recursos destinats a la regulació de mercats als darrers exercicis i la proposta actual no millora aquesta situació.

La dotació és insuficient i la seva aplicació no és automàtica. Per tota la programació 2014-2020 i per a totes les crisi de mercats i sectors esta previst la dotació de 3.945M€, quantitat clarament insuficient a més porta associada una dificultat greu de gestió.

Conclusions:

1.- Cal millorar els actuals mecanismes d'intervenció i gestió de mercats, complementats amb instruments contra les pertorbacions del mercat i instruments específics de gestió de l'oferta, que en conjunt han de constituir una xarxa de seguretat que protegeixi els agricultors contra l'excessiva volatilitat dels preus i permeti assolir el principal objectiu estratègic de la PAC: la Seguretat Alimentària i el manteniment de les rendes dels agricultors.

2.- Paral·lelament, s'ha de potenciar la destinació de produccions excedents cap a l'ajut alimentari dins i fora de la UE, la qual cosa compleix una doble funció de servei social i de regulació del mercat.

3.- És imprescindible preveure per finançar aquestes mesures una dotació pressupostària suficient, mitjançant la creació d'un fons de reserva, que formi part del pressupost de la política agrària i que permeti reaccionar de forma eficaç i àgil per solucionar els problemes derivats dels sectors en crisi. La proposta actual no és acceptable, ja que s'externalitzen els fons fora de la PAC, la seva dotació és clarament insuficient i la seva aplicació no és automàtica. Per tota la programació 2014-2020 i per a totes les crisis de mercats i sectors esta previst la dotació de 3.945M€, quantitat clarament insuficient que a més porta associada una dificultat greu de gestió.

Si el fons es manté fora de la PAC, la seva aplicació s'ha de desencadenar per causes objectives i, a nivell de Consell europeu, ha de ser suficient la majoria qualificada per a la seva aprovació.

5. Xarxes de seguretat

Definició de crisis greus. Xarxes de seguretat: Per fer front a les circumstàncies exposades al punt anterior, cal una clara definició del que s'entén com a "crisi greu", amb paràmetres objectius que permetin desencadenar immediatament l'aplicació de mesures de gestió de crisi que actuïn com a una autèntica xarxa de seguretat per als productors. En aquest sentit, s'ha demostrat que el preus que actualment desencadenen l'aplicació de les mesures de gestió de crisi han de ser incrementats substancialment donat el continu increment de costos de producció per la qual cosa es necessària l'actualització periòdica dels preus. La proposta de Reglament no dóna resposta a aquesta necessitat ja que manté les actuals condicions per a la intervenció pública i deixa sense definir les condicions de desencadenament de l'ajut a l'emmagatzematge privat, la qual cosa deriva a futurs Reglaments de la Comissió.

Conclusions:

- 1.- Cal la creació d'estocs estratègics per activar en casos de crisis d'abastament greus d'alguna matèria primera bàsica. Aquests mecanismes han de ser ampliables a tots els sectors, però els relatius al sector dels cereals són especialment importants per la seva influència sobre el sector ramader.**
- 2.- Cal introduir instruments de regulació de mercats de caràcter permanent que coexisteixen amb els de caràcter excepcional. S'ha de preveure la seva actualització periòdica dels preus per aconseguir una certa sostenibilitat de la renda sobre tot per alguns productes sensibles.**
- 3.- D'altra banda, s'han revelat clarament insuficients les mesures disponibles en alguns sectors com el de les fruites i hortalisses. Cal en aquest cas, quan es donin les circumstàncies per declarar la crisi com a greu, poder aplicar mesures al marge dels fons i programes operatius de les OPFH, permetre que realitzin retirades productors no associats a les OPFH, incrementar els límits de retirades de producte i finançar la industrialització dels productes per a una més fàcil distribució gratuïta a entitats caritatives.**

6. Fons Europeu d'Adaptació a la Globalització

Aquest fons creat per a compensar als sectors afectats per les mesures de globalització del comerç, només permet auxiliar inversions que no superin els 35.000€ per UTA, el que es clarament insuficient en el cas de les explotacions agrícoles.

Conclusions:

S'han de modificar les normes que regulen l'aplicació del Fons Europeu d'Adaptació a la Globalització perquè permetin finançar inversions que en el marc del sector agrícola tinguin el efecte desitjat amb la seva aplicació.

7. Normes i circuits curts de comercialització

Normes de Comercialització

En la nova proposta de la OCM única, es regula l'àmbit d'aplicació de les Normes de Comercialització així com es defineix el què és una "Norma general de comercialització". A més, s'indica detalladament les característiques dels productes per a què siguin conformes a la norma de comercialització.

Per altra banda, s'estableix que "la Comissió estarà facultada per adoptar actes delegats" (d'acord amb l'art 160 de la proposta de reglament OCM única).

En l'annex VI de la proposta de reglament, s'estableixen les definicions, designacions i denominacions de venda d'alguns productes.

Conclusions:

Les denominacions de venda son tradicionals en cada area geogràfica i per tant no coincideixen en molts casos ni a nivell de designació ni de traducció literal amb la que està establerta o la que es podria establir en les indicades en el reglament de l'OCM única. Per tant, cal introduir a la legislació comunitària que els productes pels quals estigui regulada la definició, designació i denominacions de venda, aquestes puguin estar traduïdes en les llengües oficials dels Estats membres per tal de garantir un alt nivell de protecció dels consumidors en relació a la informació alimentària.

El Reglament (UE) 1169/2011, sobre informació facilitada al consumidor, estableix la base per a garantir un alt nivell de protecció dels consumidors en relació a la informació alimentària, tenint en compte les diferències en la percepció dels consumidors i les seves necessitats d'informació, al mateix temps que assegura un funcionament correcte en el mercat interior.

Així, es proposa que la reforma de la PAC estableixi que no només es considerin les llengües oficials reconegudes per la Unió europea, sinó totes les llengües oficials de cada Estat membre. En el cas de Catalunya, que també es consideri el català, tal i com s'estableix a l'article 6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

D'acord amb els articles 9 i 26 de mencions obligatòries del Reglament (UE) 1169/2011, cal insistir a la Comissió d'ampliar l'estudi de grups de productes pels quals la indicació del país d'origen o del lloc de procedència sigui obligatòria.

Circuits curts de comercialització

En la proposta de reglament de l'ajut FEADER, s'estableixen una sèrie de mesures de desenvolupament rural.

En l'article 8 de la proposta de Reglament FEADER, s'inclouen les "cadena de comercialització curtes" com a subprogrames temàtics de transferència de coneixements i activitats d'informació, desenvolupament d'explotacions agrícoles i empreses, i programes de cooperació. El Reglament dóna la possibilitat de què els EEMM els puguin incloure en els seus programes de desenvolupament rural.

Conclusions:

S'està d'acord amb la mesura proposada, de les 6 prioritats de desenvolupament rural, relativa a fomentar l'organització de la cadena de distribució d'aliments i la gestió de riscos en el sector agrícola, amb una major integració dels productes primaris en la cadena de distribució d'aliments a través de sistemes de qualitat, la promoció de mercats locals i circuits de distribució curts.

8. Desaparició del règim de quotes lleteres.

Als petits i mitjans productors els interessa el manteniment de les quotes ja que si després de tants anys no han crescut més, és per què no poden i, en un mercat lliure, tampoc podran i seran menys competitius. Si ja tenen la dimensió de l'explotació d'acord amb la quota, el manteniment de les quotes pràcticament els assegura col·locar tota la llet en el mercat i no competir gaire amb la resta.

Respecte al grans productors, aparentment els interessaria un mercat lliure de llet, per què ara no tenen accés a més quota i això els impedeix créixer. Malgrat això, Espanya és un país deficitari en quota, consumeix per sobre del que es produeix, raó per la qual entra llet d'altres països, especialment des de França. I, en raó de les distàncies i la participació de capital francès, les indústries catalanes són les que es troben en millor condicions per proveir-se del mercat francès. Això fa que els grans productors catalans, en un mercat sense quotes es puguin trobar amb una gran competència del sector francès que, en general, té menys costos de producció.

Per això, als grans productors també els convé mantenir el règim de quotes ja que així es limita l'entrada de llet d'altres Estats Membres directament de productors. Però només els convé si és possible créixer en aplicació del règim de quotes, que preveu la compra-venda de quotes dintre de cada Estat Membre (transferències de quotes entre explotacions), que des del 2005 no ha estat permesa a Espanya.

Està previst mantenir un sistema de declaracions de les quantitats lliurades, com el que es porta en l'actual gestió del règim de taxa làctia, però sense la limitació de la quota, a efectes de poder aplicar els ajuts tipus primes ramaderes. No perdem de vista que es molt difícil capgirar la intenció de l'UE d'eliminar el sistema de quotes, sense indemnitzar-les, ans el contrari, estan posats en marxa tots els elements per a la seva desaparició (atterratge suau). Degut a això, s'ha distribuït més quota als Estats membres, de manera que a França i Espanya no s'està cobrint la quota i els preus estan ensorrats a Espanya.

Conclusions:

Es defensa el manteniment de l'actual sistema de quotes lleteres, sense que hi càpiga la possibilitat d'incrementar la producció total de llet de la UE.

9.- Manteniment dels drets de plantació de vinya.

La reforma actual de la PAC planteja que es faran desaparèixer els drets de plantació de vinya al final de l'actual OCM (2015).

La desaparició dels drets de plantació de la vinya comportaria un nou escenari en el que agents nous entrarien en el mercat. Això suposaria, sens dubte, una deslocalització de les vinyes i conseqüentment de l'activitat productiva dels cellers i de tot el seu entorn.

Catalunya ha fet un esforç important per adaptar-se al mercat amb plantacions modernes i competitives. També hi ha grans empreses que ja tenen activitat a l'estranger i hi ha un seguit de cellers mitjans i petits que difícilment podrien competir en un mercat obert, on probablement a dintre de la mateixa Unió Europea s'imposaria el sistema de grans plantacions de vinya.

No hi ha un posicionament unànim sobre aquest punt. Per això, donat que el debat encara està obert a nivell del Consell de la Unió Europea, es considera apropiat tenir en compte les reflexions del Grup Europeu d'Alt Nivell sobre el vi que presentarà les seves conclusions l'últim trimestre del 2012.

Conclusions:

Cal mantenir l'actual sistema de drets de plantació de vinya mantenint el sostre total de producció a la U.E

IV Fons de finançament i Reglament de Finançament, Gestió i Seguiment de la PAC

1. Fons de finançament

Es manté l'actual estructura en dos Pilars de la PAC:

El Pilar I (FEAGA) d'ajuts directes als agricultors i a mesures de mercat i el Pilar II (FEADER) d'ajuts a mesures mediambientals, de competitivitat, de diversificació i qualitat de vida en zones rurals. Es preveu la possibilitat de transferència entre els pilars sempre que no es superi el 90% del pagament mig dels Estats membres.

Aquests pilars es complementen amb uns **fons addicionals** de 17.1 billions d'euros que es gestionaran fora d'aquests dos pilars i que estan relacionats amb la seguretat alimentària, amb les persones més necessitades, amb una reserva per a les crisi en els sectors agrícoles, amb un fons europeu d'adaptació a la globalització i amb un fons per a la investigació i la innovació.

Conclusions:

El fet que els recursos del fons addicional estiguin fora del pressupost de la PAC, no és cap garantia que part d'aquests recursos es puguin gestionar pels Estats membres o que siguin ajuts pel sector agrari. Per tant, cal no separar el fons addicional de la PAC.

2. Reglament de finançament, gestió i seguiment de la PAC

La proposta de d'aquest Reglament de finançament inclou per primera vegada els apartats de condicionalitat, sistema integrat de gestió i control i el sistema d'assessorament a les explotacions.

2.1. Organismes Pagadors i altres organismes

Complica la tasca dels organismes pagadors (OP) per la realització de la **declaració de fiabilitat**. Alhora augmenta les exigències sobre el control en la gestió dels OP.

Retalla les capacitats de la pròpia Intervenció al respecte de futures revisions, així com les autoritzacions de noves funcions a organismes pagadors. Sembla que habilita a la Comissió al establir mitjançant l'acte d'execució l'increment dels controls realitzats per l'òrgan de certificació.

2.2 Gestió dels Fons

- Participació Financera als Programes de Desenvolupament Rural:

S'ha rebaixat el % de prefinançament d'un 7 en l'anterior Reglament a un 4%.

- **Suspensió dels pagaments mensual** en el casos de presentacions amb retards. És una mesura excessiva per incrementar la disciplina dels Estats.

- **Recuperacions de deutes:** la Comissió està aplicant mesures cada vegada més restrictives en la gestió del deute, que perjudiquen greument l'Estat membre

- **Imports recuperats:** es disminueix del 20 al 10% l'import que pot retenir l'Estat respecte de la regulació anterior.

Conclusions:

Respecte el compliment dels terminis de pagament, la regulació és molt costosa per als Estats membres. En els casos de pagaments fora de termini s'hauria d'aplicar la reserva de pagaments fora de termini a l'import total pagat per cada fons, i no per tipus d'ajut del fons.

També s'hauria de considerar en els casos que l'organisme pagador no hagi efectuat el pagament, per tal de protegir els interessos financers de la Comissió (incrementant el nombre de controls, demanant documentació addicional, etc.), que es pugui justificar i considerar la despesa elegible.

2.3. Sistemes de control i penalitzacions

Al respecte del pagament als beneficiaris i donat que els ajuts del segon Pilar són cofinançats, no té sentit l'establiment d'un període de pagament obligatori per part de la Comissió, ja que també s'ha de comptar amb el pressupost de l'Estat membre. A més, els fons FEADER s'estableixen a través d'uns compromisos anuals per any natural i existeix la Regla n+2 de finançament. Per tant, no és possible aplicar l'article 76 als ajuts inclosos en el segon pilar.

Igualment, no és possible fixar una data límit pels pagaments dels ajuts agroambientals (cada línia té uns requisits i compromisos específics i molt diferenciats, els controls dels quals no es poden validar en el mateix moment de temps). Cal tenir en compte que són ajudes a 5 anys i amb compromisos molt complexos de verificar, que, tot i que s'acostumen a finalitzar dins el període proposat, les posteriors revisions dels expedients per pagaments complementaris s'acostumen a prolongar durant les següents campanyes.

Per tant, es sol·licita l'exclusió dels ajuts del 2n Pilar en aquest article 76.

Conclusions:

No és possible aplicar l'article 76 de la proposta de Reglament als ajuts inclosos en el segon pilar, motiu pel qual se'n sol·licita l'exclusió dels mateixos en l'esmentat article.

2.4. Condicionalitat

Cal destacar la no aplicació de la condicionalitat als agricultors que participin del règim simplificat de petits productors, recollit en la proposta de Reglament de pagaments directes.

Al respecte dels imports resultants per les reduccions o exclusions de pagaments per penalitzacions per incompliments, la proposta de Reglament redueix el percentatge que els Estats membres podien quedar-se del 25% al 10%.

3. Sistema d'Assessorament Agrari

El Títol III del Reglament, i més concretament l'article 12, desenvolupa els objectius dels Sistemes d'Assessorament Agrari (SAA), per ajudar als agricultors a ser més conscients de les pràctiques de gestió en les explotacions agrícoles en relació amb el medi ambient, la seguretat alimentària i la salut i el benestar animal.

Aquest Reglament defineix el Sistema d'assessorament amb més detall que fins ara, especialment pel que fa als temes que el Sistema d'assessorament ha de cobrir. Es parla de dos grups de temes:

- Obligats:
 - o condicionalitat
 - o temes definits al Reglament de Pagaments directes: pràctiques agràries beneficioses pel clima i el mediambient, manteniment de l'àrea agrícola i desenvolupament sostenible de l'activitat econòmica de petites explotacions)
 - o temes recollits al propi Reglament Horitzontal, relatius a canvi climàtic (mitigació i adaptació), biodiversitat, protecció de les aigües, notificació de malalties i innovació.
- Optatius
 - o temes relatius al desenvolupament sostenible de l'activitat econòmica de les explotacions complementaris als definits com a obligatoris
 - o temes que fan referència al Reglament de Desenvolupament Rural relatius a requisits mínims fixats per la legislació nacional.

Cal destacar el potencial del SAA per assessorar les persones productores en accions per fer front al canvi climàtic, conservar la biodiversitat, i protegir les aigües, entre d'altres.

Entre d'altres motius, considerant els reptes i dubtes que planteja l'aplicació del pagament verd, amb les seves mesures obligatòries i les condicions de les superfícies és oportú reforçar el paper del SAA per facilitar i orientar l'aplicació d'aquest nou model a les explotacions. A més, l'assessorament és una eina eficaç per fomentar l'aplicació a les explotacions de mesures agroambientals i altres mesures voluntàries del segon Pilar.

Conclusions:

El posicionament general és favorable a fomentar un sistema d'assessorament agrari reforçat, amb capacitat d'orientar a les explotacions en el compliment de les normatives en relació amb el medi ambient, la seguretat alimentària i la salut i el benestar animal.

Annex I.- Mesures FEADER

Article Reglament	Mesura
15	Transferència del coneixement i accions d'informació
16	Serveis d'assessorament, serveis de gestió i substitució d'explotacions
17	Programes de qualitat per als productes agraris i agroalimentaris
18	Inversions en actius físics
19	Restaurar el potencial productiu agrari danyat per catàstrofes naturals i introducció
20	Desenvolupament d'explotacions i negocis
21	Serveis bàsics i renovació de pobles de les zones rurals
22	Inversions per al desenvolupament d'àrees de bosc i millora de la viabilitat dels boscos
23	Aforestació i creació de boscos
24	Establiment de sistemes agroforestals
25	Prevenició i restauració de boscos afectats per incendis i desastres naturals
26	Inversions per a la millora de la capacitat de recuperació i el valor mediambiental dels
27	Inversions en noves tecnologies forestals i en la transformació i comercialització dels productes
28	Instal·lació de grups de productors
29	Agroambientals
30	Agricultura ecològica
31	Natura 2000 i directiva marc de l'aigua
32	Pagaments a zones amb limitacions naturals o altres
34	Benestar animal
35	Serveis mediambientals dels boscos i conservació forestals
36	Cooperació
37	Gestió del risc
38	Assegurança de producció, plantes i animals

Article Reglament	Mesura
39	Fons mutuels per a malalties animals i vegetals i incidents mediambientals
40	Eina d'estabilització de rendes
43	Despeses preparatòries dels GAL
44	Activitats de cooperació del <i>Leader</i>
45	Despeses de funcionament i dinamització dels GAL